



Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2019. június 19.*

„Fellebbezés – Megsemmisítés iránti kereset – A keresetlevél faxkészüléken keresztül történő megküldése – A keresetlevél eredeti példányának a határidő lejártát követő benyújtása a Törvényszék Hivatalához – A postai kézbesítés késedelme – A »*vis maior* vagy előre nem látható körülmény« fogalma”

A C-660/17. P. sz. ügyben,

az **RF** (székhelye: Gdynia [Lengyelország], képviseli: K. Komar-Komarowski radca prawny)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2017. november 24-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselek: J. Szczodrowski, G. Meessen és I. Rogalski, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot tanácselnök, C. Toader, A. Rosas (előadó), L. Bay Larsen és M. Safjan bírák,

főtanácsnok: N. Wahl,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2019. január 24-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésével az RF az Európai Unió Törvényszéke 2017. szeptember 13-i RF kontra Bizottság végzésének (T-880/16, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott végzés, EU:T:2017:647) hatályon kívül helyezését kéri, amellyel az utóbbi mint elfogadhatatlant elutasította a 2016. szeptember

* Az eljárás nyelve: lengyel

15-i C(2016) 5925 final bizottsági határozat megsemmisítése iránt benyújtott keresetét, amely határozat (a továbbiakban: megtámadott határozat) elutasította a fellebbező panaszát a COMP AT.40251 (Vasúti szállítás, árufuvarozás) ügyben.

Jogi háttér

Az Európai Unió Bíróságának alapokmánya

- 2 Az Európai Unió Bíróságának alapokmánya „A Bíróság eljárása” című III. címének 45. cikkében ekként rendelkezik:

„A távolságra tekintettel biztosított külön eljárási határidőket az eljárási szabályzat határozza meg.

A határidők elmulasztása nem jár jogvesztéssel, ha az érintett fél előre nem látható körülmények vagy *vis maior* fennállását igazolja.”

- 3 Ezen alapokmány a Törvényszékre vonatkozó IV. címében, az 53. cikk első és második bekezdésében a következőket írja elő:

„A Törvényszék előtti eljárásra ezen alapokmány III. címe az irányadó.

Az eljárás további és részletes szabályait szükség szerint a Törvényszék eljárási szabályzata határozza meg. [...]”

A Törvényszék eljárási szabályzata

- 4 A Törvényszék 2015. március 4-i – 2015. július 1-jén hatályba lépett – eljárási szabályzatának (HL 2015. L 105., 1. o.) „Közvetlen keresetek” című III. címe tartalmaz egy első fejezetet, amely az „Általános rendelkezések” címet viseli. E fejezet öt szakaszból áll, amelyek közül a negyedik vonatkozik a határidőkre, és tartalmazza e szabályzat 58–62. cikkét.

- 5 A Törvényszék eljárási szabályzatának a határidők számítására vonatkozó 58. cikke a következőket mondja ki:

„(1) A Szerződések, az alapokmány és a jelen eljárási szabályzat által előírt eljárási határidőket a következő módon kell számítani:

[...]

- b) a hetekben, hónapokban vagy években megállapított határidő annak a napnak az elteltével jár le, amelyik az utolsó héten, hónapban vagy évben ugyanazt a megjelölést vagy számot viseli, mint az a nap, amelyen a határidő kezdetére okot adó esemény bekövetkezett, vagy cselekmény végrehajtásra került; ha a hónapokban vagy években megállapított határidő utolsó hónapjában nem fordul elő a lejáratra meghatározott nap, akkor a határidő ennek a hónapnak az utolsó napján jár le;

[...]”

- 6 E szabályzatnak „A távolságra tekintettel járó határidő” című 60. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az eljárási határidők a távolságra tekintettel tíznapos átalány-határidővel meghosszabbodnak.”

- 7 Az említett szabályzat „Eljárási iratok papíralapú változatának benyújtása a Hivatalhoz” című 73. cikke a (3) bekezdésében előírta:

„A 72. cikk (2) bekezdésének második mondatától eltérően az eljárási határidők számításának szempontjából az a nap és óra irányadó, amelyen az eljárási irat aláírással ellátott eredeti példányának teljes másolata faxon a Hivatalhoz beérkezik, feltéve hogy az eljárási irat aláírással ellátott eredeti példányát ezt követően legkésőbb tíz napon belül benyújtják a Hivatalhoz. A 60. cikk nem alkalmazható e tíznapos határidőre.”

- 8 E 73. cikket a Törvényszék eljárási szabályzatának 2018. július 11-i módosításával (HL 2018. L 240., 68. o.) törölték, és e módosítással kötelezővé tették az eljárási iratoknak az „e-Curia” nevű informatikai alkalmazáson keresztül történő benyújtását.
- 9 A Törvényszék eljárási szabályzatának 126. cikke értelmében, ha a kereset nyilvánvalóan elfogadhatatlan, a Törvényszék – az eljárás folytatása nélkül – az eljárás során bármikor indokolt végzéssel határozhat az ügyben.

A Törvényszék eljárási szabályzatának gyakorlati végrehajtási rendelkezései

- 10 A III. A.2 részben, amely az eljárási iratok és azok mellékleteinek faxon történő benyújtására vonatkozik, a Törvényszék eljárási szabályzata gyakorlati végrehajtási rendelkezéseinek (HL 2015. L 152., 1. o.) 79–81. pontja a következőket írta elő:

„79. Az eljárási irat faxon történő benyújtásának időpontja csak abban az esetben vehető figyelembe a határidő betartásának szempontjából, ha a képviselő által saját kezűleg aláírt, a faxon történő benyújtás tárgyát képező eredeti dokumentum az ilyen benyújtást követően, az eljárási szabályzat 73. cikkének (3) bekezdésében előírtaknak megfelelően, legkésőbb tíz napon belül beérkezik a Hivatalba.

80. A képviselő által saját kezűleg aláírt eredeti dokumentumot a faxon történő elküldését követően haladéktalanul be kell nyújtani anélkül, hogy azon bármely – mégoly jelentéktelen – javítást vagy módosítást tennének.

81. A képviselő által saját kezűleg aláírt eredeti dokumentum és a Hivatalhoz faxon korábban beérkezett másolat közötti eltérés esetén beérkezési időpontként ezen aláírt eredeti dokumentum benyújtásának időpontját veszik figyelembe.”

A jogvita előzményei és a megtámadott végzés

- 11 Mivel az RF keresete egy megsemmisítés iránti kereset volt, azt az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdésének megfelelően – esettől függően – azon határozat közzétételétől, az arról való értesítéstől, illetve arról az RF által való tudomásszerzéstől számított két hónapon belül kellett volna benyújtani, amely ellen a kereset irányult.
- 12 A jelen esetben a megtámadott határozatról 2016. szeptember 19-én értesítették az RF-et. A két hónapos keresetindítási határidő tehát, amelyet a Törvényszék eljárási szabályzatának 60. cikke a távolságra tekintettel további tíz nappal meghosszabbít, 2016. november 29-én éjfélkor járt le.
- 13 2016. november 18-án az RF faxon keresztül eljuttatta megsemmisítés iránti keresetét a Törvényszék Hivatalához. Ugyanakkor e keresetlevél eredeti aláírt példánya csak 2016. december 5-én érkezett meg a Törvényszék Hivatalához, vagyis a fax kézhezvételétől számított tíznapos határidő lejártát követően, amelyet a Törvényszék eljárási szabályzata 73. cikkének (3) bekezdése ír elő.

- 14 2016. december 20-i, 2017. március 7-i és 2017. június 19-i leveleivel a Törvényszék felvilágosítást kért a fellebbezőtől azon időpontot illetően, amelyen a megtámadott határozatról őt értesítették, illetve a keresetlevél késedelmes benyújtásának indokait illetően.
- 15 2016. december 28-i, 2017. április 28-i és 2017. június 27-i leveleivel a fellebbező megadta a kért felvilágosítást.
- 16 2016. december 28-i levelében az RF arra hivatkozott, hogy a keresetlevél papír alapú változatát még ugyanaznap elküldte a Törvényszéknek, mint amelyen a faxüzenetet, vagyis ez utóbbi időpontot követően a lehető leghamarabb. A fellebbező szerint vélelmezhető volt, hogy a keresetlevél papír alapú változata még a tíznapos határidő lejárta előtt meg fog érkezni a Törvényszékhez. Az a tény, hogy a Törvényszék azt csak 2016. december 5-én kapta meg, szokatlanul nagy késedelemnek tekinthető, amely az Európai Unió Bírósága alapokmányának 45. cikkének (2) bekezdése hatálya alá tartozik, annak 53. cikkének első bekezdésével együttesen értelmezve. Ezt erősíti meg az a tény is, hogy mind a Törvényszék eljárási szabályzata, mind az eljárási szabályzat gyakorlati végrehajtási rendelkezései a tíznapos határidőt tekintik észszerűnek (80. pont). Az RF ebből arra következtetett, hogy a keresetlevelet úgy kell tekinteni, mintha azt a határidőn belül nyújtották volna be.
- 17 2017. június 27-i levelében az RF csatolta az azt igazoló iratokat, hogy a keresetlevél eredeti, aláírt példányát tartalmazó küldeményt 2016. november 18-án feladta a Poczta Polskánál, Lengyelország fő postai szolgáltatójánál. E körülmény tanúsítja, hogy az RF bizonyította, hogy az előírt gondossággal járt el annak érdekében, hogy a keresetlevél papíralapú változata annak faxon történő megküldését követő tíz napon belül benyújtásra kerüljön. Az a tény, hogy a küldemény 2016. december 2-án még Lengyelországban volt, és azt a Törvényszék Hivatala részére csak 2016. december 5-én kézbesítették, vagyis 17 nappal a faxon történő feladást követően, nem az ő hibája.
- 18 E levélben az RF azt is hangsúlyozta, hogy a keresetlevél papíralapú változatának megküldését éppen az állami szolgáltatók által nyújtott garanciák miatt bízta a Poczta Polskára. Az RF ezenfelül megjegyzi, hogy a keresetlevelet tartalmazó küldemény feladásának időpontjától kezdve ő nem tudott semmiféle ellenőrzést gyakorolni e küldemény továbbítása felett.
- 19 Miután a megtámadott végzés 15. pontjában emlékeztetett arra, hogy az EUMSZ 263. cikkben említett keresetindítási határidők közrendi jellegűek, a Törvényszék az említett végzés 16. pontjában kiemelte, hogy e határidőktől csak előre nem látható körülménynek vagy *vis maiornak* minősülő kivételes körülmények esetén lehet eltérést engedni.
- 20 A megtámadott végzés 17. és 18. pontjában a Törvényszék emlékeztetett arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a *vis maior* és az előre nem látható körülmény fogalma egyfelől a fél ellenőrzési körén kívül eső, rendkívüli körülményekre vonatkozó objektív elemet foglal magában, másfelől pedig egy ahhoz kötődő szubjektív elemet, hogy a fél köteles védekezni a rendkívüli esemény következményei ellen, megtéve ennek során – anélkül, hogy túlzott áldozatot hozna – a megfelelő intézkedéseket. A félnek gondosan kell ügyelnie különösen a megindított eljárás lefolyására, és többek között gondot kell fordítania a megállapított határidők betartására. A „*vis maior*” és az „előre nem látható esemény” fogalma tehát nem vonatkozik arra az esetre, amikor egy gondos és körültekintő személynek objektíve módjában állt volna megakadályozni a keresetindítási határidő túllépését.
- 21 A Törvényszék az említett végzés 19. pontjában hangsúlyozta, hogy ahhoz, hogy előre nem látható körülménynek vagy *vis maiornak* lehessen minősíteni, valamely körülménynek elkerülhetetlen jellegűnek kell lennie, méghozzá úgy, hogy ezen esemény válik a jogvesztés fő okává.
- 22 A megtámadott végzés 20. pontjában a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy az a körülmény, hogy eljárási szabályzata 73. cikkének (3) bekezdése tíznapos határidőt állapít meg, nem jelenti azt, hogy a keresetlevél eredeti, aláírt példányát tartalmazó postai küldemény több mint tíz napot igénylő eljuttatása előre nem látható körülményt vagy *vis maior* képezne. E végzés 21. pontjában a

Törvényszék hangsúlyozta, hogy a postai küldemény eljuttatásának lassúsága, az olyan kivételes körülményeket leszámítva, mint például államigazgatási funkciózavar, természeti katasztrófa, sztrájk, önmagában véve nem képez olyan előre nem látható körülményt vagy *vis maiort*, amellyel szemben a fél ne tudna védekezni.

- 23 A megtámadott végzés 26. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a fellebbező mindössze annyit jelzett, a Törvényszék által hozzá intézett felvilágosításkérésre válaszként, hogy egyrészt ő a keresetlevél eredeti, aláírt példányát tartalmazó küldeményt ajánlott küldeményként, térítvevénnel adta fel, másrészt, hogy tudomása szerint a megküldött iratok általában a tíznapos határidőn belül meg szoktak érkezni a Törvényszék Hivatalához. A Törvényszék úgy vélte, hogy bár a fellebbező feladata lett volna gondosan felügyelni a küldemény eljuttatásának folyamatát, erre vonatkozóan nem szolgáltatott semmiféle bizonyítékot.
- 24 A Törvényszék egyébként az említett végzés 27. pontjában kiemelte, hogy az RF nem hivatkozott semmiféle olyan kivételes körülmény fennállására, mint például államigazgatási funkciózavar, természeti katasztrófa vagy sztrájk.
- 25 A megtámadott végzés 28. pontjában a Törvényszék így azt állapította meg, hogy a fellebbező nem szolgáltatott bizonyítékot arra, pedig e feladat rá hárult volna, hogy a küldemény eljuttatásának időtartama volt a jogvesztés fő oka, abban az értelemben, hogy olyan elkerülhetetlen jellegű eseményről volt szó, amely ellen a fellebbező nem tudott védekezni.
- 26 E végzés 29. pontjában a Törvényszék azt állapította meg, hogy az RF nem bizonyította előre nem látható körülmény vagy *vis maior* fennállását a jelen esetben, és ennek következtében a megsemmisítés iránti keresetet, mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant, elutasította.

A felek kérelmei a Bíróság előtt

- 27 Az RF azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést, és az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé az ügy újbóli megvizsgálása és az ügyben érdemi, fellebbezéssel megtámadható határozat hozatala céljából;
 - amennyiben a Bíróság úgy ítélné meg, hogy fennállnak a feltételei annak, hogy jogerősen elbírálja a jogvitát, helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést és teljes egészében adjon helyt az első fokon előterjesztett kereseti kérelmeknek;
 - az Európai Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 28 Az RF ezenfelül kéri egyes iratok új bizonyítékokként való elfogadását.
- 29 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést;
 - az RF-et kötelezze a költségek viselésére.

Az új bizonyítékok elfogadására irányuló kérelemről

- 30 Az új bizonyítékok elfogadására irányuló kérelmet el kell utasítani. Az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdése második albekezdésének és az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 58. cikkének első bekezdése szerint ugyanis a fellebbezés csak jogkérdésekre korlátozódhat, kizárva e körből a tények értékelését,

így új bizonyítékok a fellebbezés szakaszában nem fogadhatók el (lásd ebben az értelemben: 1995. szeptember 14-i Henrichs kontra Bizottság ítélet, C-396/93 P, EU:C:1995:280, 14. pont; a Bíróság elnökének 2008. január 25-i Provincia di Ascoli Piceno et Comune di Monte Urano kontra Apache Footwear és társai végzése, C-464/07 P(I), nem tették közzé, EU:C:2008:49, 12. pont).

A fellebbezésről

- 31 Az RF négy jogalapra hivatkozik fellebbezésének alátámasztására.

Az első és a második jogalapról

A felek érvei

- 32 Első jogalapjával, amelyet az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 45. és 53. cikkének megsértésére alapít, az RF azt rója fel a Törvényszéknek, hogy az tévesen tekintette egymással egyenértékűnek a megtámadott végzés 17–22. pontjában a „*vis maior*”, illetve az „előre nem látható körülmény” fogalmát. A 2014. szeptember 30-i Faktor B. i W. Geşina kontra Bizottság végzés (C-138/14 P, nem tették közzé, EU:C:2014:2256) 22. pontjára való hivatkozással az RF emlékeztet arra, hogy a Törvényszék eljárási szabályzata által előírt, távolságra tekintettel járó tíznapos határidő annak az időintervallumnak felel meg, amelyen belül minden postai küldeménynek, származzon az az Unió bármely pontjáról, általában meg kell érkeznie a Törvényszék Hivatalához, anélkül persze, hogy kizárható lenne, hogy ezen időintervallumot olykor túllépik. Az RF ebből arra következtet, e határidőnek a postai szolgáltatónak felróható okokból történő túllépése vitathatatlan módon az előre nem látható körülmény körébe tartozik, azaz váratlan körülményről van szó.
- 33 Ezen érvet erősíti meg a Törvényszék eljárási szabályzatának gyakorlati végrehajtási rendelkezéseinek 80. pontja is, amely szerint a képviselő által aláírt eredeti iratot annak faxon történő elküldését követően haladéktalanul fel kell adni.
- 34 Az RF végül arra hivatkozik, hogy az „előre nem látható körülmény” fogalmának Törvényszék által adott értelmezése a megtámadott végzésben hátrányos megkülönböztetést eredményez, hiszen így a Lengyelországban lakóhellyel/székhellyel rendelkező felekre nem vonatkozik a szabályzat azon kedvező rendelkezése, amely lehetővé teszi a Törvényszék székhelyétől földrajzilag távol eső lakóhellyel/székhellyel rendelkező felek számára, hogy a keresetlevelet faxon küldjék meg. E felek számára ugyanis nincs semmi értelme a keresetlevél faxon keresztül történő megküldésének, amennyiben az aláírt eredeti példány a Törvényszékhez esetleg csak a tíznapos határidő lejártát követően érkezik meg. Márpedig szerinte e felektől nem lehet elvárni, hogy a keresetlevelet a Törvényszék Hivatalánál személyesen nyújtsák be.
- 35 Második jogalapjával az RF úgy véli, hogy a Törvényszék megsértette eljárási szabályzatának 126. cikkét annak megállapításával, hogy a kereset nyilvánvalóan elfogadhatatlan volt.
- 36 A Bizottság vitatja e jogalapok megalapozottságát.

A Bíróság álláspontja

- 37 Megjegyzendő, hogy a keresetindítási határidők betartására vonatkozó állandó ítélkezési gyakorlat szerint az „előre nem látható körülmény” fogalma és a „*vis maior*” fogalma ugyanazokat az elemeket tartalmazza, és ugyanazok a jogkövetkezményeik. A Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot azzal, hogy a megtámadott végzés 17. pontjában emlékeztetett arra, hogy e fogalmak egyfelől a fél ellenőrzési körén kívül eső, rendkívüli körülményekre vonatkozó objektív elemet, másfelől egy ahhoz kötődő

szubjektív elemet foglalnak magukban, hogy a fél köteles védekezni a rendkívüli esemény következményei ellen, megtéve ennek során – anélkül, hogy túlzott áldozatot hozna – a megfelelő intézkedéseket (1994. december 15-i Bayer kontra Bizottság ítélet, C-195/91 P, EU:C:1994:412, 32. pont; 2007. november 8-i Belgique kontra Bizottság végzés, C-242/07 P, EU:C:2007:672, 17. pont; 2014. szeptember 30-i Faktor B. i W. Gęsina kontra Bizottság ítélet, C-138/14 P, nem tették közzé, EU:C:2014:2256, 19. pont).

- 38 A Bíróság kiemelte, hogy a félnek gondosan figyelemmel kell kísérnie a megindított eljárás lefolyását, és többek között gondot kell fordítania a megállapított határidők betartására (1994. december 15-i Bayer kontra Bizottság ítélet, C-195/91 P, EU:C:1994:412, 32. pont; 2007. november 8-i Belgium kontra Bizottság végzés, C-242/07 P, EU:C:2007:672, 17. pont; 2014. szeptember 30-i Faktor B. i W. Gęsina kontra Bizottság ítélet, C-138/14 P, nem tették közzé, EU:C:2014:2256, 19. pont), illetve, hogy az „előre nem látható esemény” és a „*vis maior*” fogalma nem vonatkozik arra az esetre, amikor egy gondos és körültekintő személynek objektíve módjában állna megakadályozni a keresetindítási határidő túllépését (lásd ebben az értelemben: 1984. július 12-i Ferriera Valsabbia kontra Bizottság ítélet, 209/83, EU:C:1984:274, 22. pont; 2014. szeptember 30-i Faktor B. i W. Gęsina kontra Bizottság végzés, C-138/14 P, nem tették közzé, EU:C:2014:2256, 20. pont).
- 39 Márpedig, a jelen esetben a fellebbező mindössze azt állítja, hogy a Törvényszék eljárási szabályzata által a távolságra tekintettel megállapított tíznapos határidő túllépése a postai szolgáltatónak felróható okoknak volt betudható, anélkül hogy bizonyította volna, amint arra a főtanácsnok indítványának 71. pontjában rámutatott, hogy megtett minden megfelelő intézkedést, hogy védekezzen ez ellen, hiszen az aláírt eredeti példány feladása közvetlenül a másolat faxon való megküldését követően csupán egyike az e célból megteendő intézkedéseknek.
- 40 E következtetést erősíti meg a Bíróság azon ítélkezési gyakorlata is, amely szerint az a körülmény, hogy a Törvényszék eljárási szabályzata az eljárási iratok elektronikus úton való továbbítását követően tíznapos átalányhatáridőt állapít meg az eredeti példány megküldésére, nem jelenti azt, hogy a küldemény tíz napnál többet igénylő eljuttatása előre nem látható körülményt vagy *vis maior* képezne. Akárcsak a Törvényszék eljárási szabályzatának 60. cikkében megállapított, távolságra tekintettel járó határidő, a korábban a Törvényszék eljárási szabályzatának 73. cikkének (3) bekezdésében szereplő tíznapos határidő is lehetővé tette azon – kisebb vagy nagyobb – távolságok figyelembevételét, amelyet a küldeményeknek meg kell tenniük, illetve a postai szolgáltatók változó mértékű gyorsaságának figyelembevételét. E határidő tehát nem annak a maximális időtartamnak felel meg, amelyen belül garantáltan eljuttatják a küldeményt, hanem annak az időintervallumnak, amelyen belül általában minden postai küldemény, érkezzon az az Unió bármely pontjáról, meg szokott érkezni a Törvényszék Hivatalához, anélkül persze, hogy kizárható lenne, hogy ezen időintervallumot olykor túllépik (lásd analógia útján: 2014. szeptember 30-i Faktor B. i W. Gęsina kontra Bizottság végzés, C-138/14 P, nem tették közzé, EU:C:2014:2256, 22. pont).
- 41 A fellebbező állításával ellentétben a tíz napot meghaladó postai kiszállítási határidő tehát nem előreláthatatlan esemény, hanem egy olyan eshetőség, amely a postai szolgáltatók által adott tájékoztatás ellenére bekövetkezhet.
- 42 Így tehát a postai küldemény eljuttatásának lassúsága, a kivételes körülményeket leszámítva, önmagában véve nem képezhet olyan előre nem látható körülményt vagy *vis maior*t, amellyel szemben a fél ne tudna védekezni (lásd ebben az értelemben: 2014. szeptember 30-i Faktor B. i W. Gęsina kontra Bizottság végzés, C-138/14 P, nem tették közzé, EU:C:2014:2256, 23. pont).
- 43 Ugyanezen okokból kifolyólag a Törvényszék eljárási szabályzatának gyakorlati végrehajtási rendelkezéseinek 80. pontjából nem lehet azt a következtetést levonni, hogy amennyiben a képviselő aláírásával ellátott, eredeti iratot késedelem nélkül feladták, közvetlenül annak faxon történő megküldését követően, ezen irat tíz napon túli megérkezését úgy kell tekinteni, mint előre nem látható körülményt vagy *vis maior*t. E gyakorlati rendelkezésekre ugyanis, amelyek magyarázatokat és

tanácsokat adnak a felek számára, annak érdekében, hogy őket arra ösztönözzék, hogy legyenek körültekintőek a határidők betartása terén, semmiképpen sem lehet hivatkozni az Európai Unió Bírósága alapokmányának – a Bíróság ítélkezési gyakorlata által értelmezett – 45. cikkével szemben.

- 44 Ami az „előre nem látható körülmény” fogalmára vonatkozó ítélkezési gyakorlatból eredő állítólagos hátrányos megkülönböztetést illeti, a Bíróság már többször kimondta, hogy az eljárási határidőkre vonatkozó uniós szabályozás alkalmazásától csak kifejezetten kivételes körülmények, előre nem látható körülmények vagy *vis maior* esetén lehet eltérni, az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 45. cikkének második bekezdésének megfelelően, mivel e szabályok szigorú alkalmazása a jogbiztonság követelményének felel meg, illetve a mindennemű hátrányos megkülönböztetés vagy önkényes bánásmód elkerülését szolgálja az igazságszolgáltatásban (2007. november 8-i Belgium kontra Bizottság végzés, C-242/07 P, EU:C:2007:672, 16. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 45 Az a tény, hogy a Bíróság nem ismeri el, hogy a postai szolgáltatások lassúsága önmagában véve is képezhet előre nem látható körülményt vagy *vis maior*t, olyan szabály, amely az összes jogalanyra vonatkozik, függetlenül a lakóhelyétől/székhelyétől, illetve az adott irat feladásának helyétől. E szabály alkalmazása teszi lehetővé mindennemű hátrányos megkülönböztetés vagy önkényes bánásmód elkerülését a jogalanyok tekintetében, hiszen egyikük sem kerül kedvezőbb helyzetbe előre nem látható körülmény vagy *vis maior* váratlan felmerülésére való hivatkozással, illetve annak bizonyításával.
- 46 Következésképpen az első két jogalapot el kell utasítani.

A harmadik jogalapról

A felek érvei

- 47 Harmadik jogalapjával az RF azt rója fel a Törvényszéknek, hogy az tévesen vélekedett úgy, hogy ő nem támasztotta alá semmivel az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 45. cikkének második bekezdése értelmében vett előre nem látható körülmény fennállását, és e tekintetben a megtámadott végzés 26. pontjában szereplő megállapításokat kifogásolja. Arra hivatkozik, hogy nehezen képzelhető el, hogy milyen „további intézkedéseket” tehetett volna még annak elkerülésére, hogy a küldemény kézbesítésében ne következzen be késedelem, hiszen ellenőrizte a küldemény továbbításának folyamatát a „A küldemény nyomkövetése – Tracking” nevű szolgáltatás keretében, még akkor is, ha egy bizonyos időpontot követően elveszítette az ellenőrzés gyakorlásának lehetőségét a küldemény felett. Úgy véli, hogy a Törvényszék azon tézise, miszerint ő befolyást gyakorolhatott volna a küldemény kiszállításának határidejére, nyilvánvalóan megalapozatlan.
- 48 A Bizottság úgy véli, hogy a harmadik jogalapot, mint elfogadhatatlant, el kell utasítani, mivel a fellebbező, anélkül hogy a Törvényszék elé terjesztett bizonyítékok elferdítésére hivatkozna, azoknak a Törvényszék általi értékelését vitatja.

A Bíróság álláspontja

- 49 Azt kell megállapítani, hogy a megtámadott végzés 26. pontjában a Törvényszék emlékeztetett arra, hogy a fellebbező maga is jelezte, hogy az aláírt eredeti példányt tartalmazó küldeményt ajánlott levélként, tértivevénnyel adta fel, de semmilyen más lépés megtételét nem igazolta. A Törvényszék az említett végzés 27. pontjában kiemelte, hogy az RF nem hivatkozott semmiféle olyan kivételes körülmény fennállására, mint például államigazgatási funkciózavar, természeti katasztrófa vagy sztrájk. A megtámadott végzés 28. pontjában a Törvényszék azt állapította meg, hogy a fellebbező nem szolgáltatott bizonyítékot arra, pedig ez rá hárult volna, hogy a küldemény eljuttatásának időtartama volt a jogvesztés fő oka, abban az értelemben, hogy olyan elkerülhetetlen jellegű eseményről volt szó, amely ellen a fellebbező nem tudott védekezni.

- 50 Márpedig az ilyen elemek ténymegállapításokat és értékeléseket képeznek, amelyek felülvizsgálata nem tartozik a Bíróság feladatkörébe, hacsak nem azok elferdítésének esetéről van szó, de a jelen esetben ezt a fellebbező nem állította. Amint ugyanis arra a jelen ítélet 30. pontjában emlékeztettünk, a Bíróság hatásköre a fellebbezés keretében a jogkérdésekre korlátozódik.
- 51 E ténybeli megállapításokra tekintettel a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot annak megállapításával a megtámadott végzés 29. pontjában, hogy a fellebbező nem bizonyította előre nem látható körülmény vagy *vis maior* esetének fennállását a jelen ügyben.
- 52 E körülményekre tekintettel a harmadik jogalapot el kell utasítani.

A negyedik jogalapról

A felek érvei

- 53 Negyedik jogalapjával az RF úgy véli, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmánya 45. cikkének Törvényszék által adott azon értelmezése, amely szerint a postai szolgáltató olyan késedelme, amely a távolságra tekintettel járó határidő túllépését eredményezi, nem tartozik az „előre nem látható körülmény” fogalmába, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt európai egyezmény 1. cikkének, 6. cikke (1) bekezdésének és 14. cikkének megsértését képezi. Arra hivatkozik, hogy ezen értelmezés egyenlőtlen bánásmódot eredményez a lakóhelytől/székhelytől függően, és ennek következtében hátrányos megkülönböztetéshez vezet. Az RF szerint a szóban forgó alapvető jogok ilyen korlátozása nem elengedhetetlen és nem is arányos az elérni kívánt célhoz viszonyítva.
- 54 A Bizottság azt állítja, hogy a negyedik jogalap elfogadhatatlan, mivel túlságosan homályos és semmiképpen sem megalapozott.

A Bíróság álláspontja

- 55 Emlékeztetni kell arra, hogy a hatékony bírói jogvédelem elve az uniós jog általános elve, amely jelenleg az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében jut kifejezésre, amely az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikke (1) bekezdésének uniós jogbeli megfelelője (2014. július 10-i Telefónica és Telefónica de España kontra Bizottság ítélet, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 56 Ez az elv, amely abban áll, hogy mindenkinek méltányos eljárást biztosítson, nem képezi akadályát keresetindítási határidő előírásának (2010. november 16-i Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert kontra Bizottság végzés, C-73/10 P, EU:C:2010:684, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 57 A Bíróság azt is megállapította, hogy a hatékony bírói jogvédelemhez való jogot semmiképpen nem érinti az eljárási határidőkre vonatkozó uniós szabályok szigorú alkalmazása, amely az állandó ítélkezési gyakorlat szerint megfelel a jogbiztonság követelményének, illetve annak a feltételnek, hogy az igazságszolgáltatásban ne érvényesülhessen hátrányos megkülönböztetés, sem önkényes bánásmód (2010. november 16-i Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert kontra Bizottság végzés, C-73/10 P, EU:C:2010:684, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 58 Az ítélkezési gyakorlatból következik továbbá, hogy az említett szabályoktól való eltérést nem igazolhatja azon körülmény, hogy alapvető jogokról van szó. A keresetindítási határidőkre vonatkozó szabályok ugyanis közrendi jellegűek, és azokat a bíróságoknak oly módon kell alkalmazniuk, amely

garantálja a jogbiztonságot, valamint a jogalanyok törvény előtti egyenlőségét (2010. november 16-i Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert kontra Bizottság végzés, C-73/10 P, EU:C:2010:684, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 59 Végül, amint az a jelen ítélet 45. pontjából kiderül, azon szabály alkalmazása, amely szerint a postai szolgáltatások lassúsága önmagában nem szolgálhat előre nem látható körülmény vagy *vis maior* esete fennállásának alapjául, lehetővé teszi mindennemű hátrányos megkülönböztetés vagy önkényes bánásmód elkerülését a jogalanyok tekintetében, hiszen egyikük sem kerülhet kedvezőbb helyzetbe előre nem látható körülmény vagy *vis maior* esetének váratlan felmerülésére való hivatkozással vagy annak bizonyításával.
- 60 Következésképpen a negyedik jogalap megalapozatlan.
- 61 Mivel a fellebbezés egyik jogalapjának sem lehet helyt adni, azt el kell utasítani.

A költségekről

- 62 A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 63 Az RF-et, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság az új bizonyítékok elfogadására irányuló kérelmet elutasítja.**
- 2) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 3) A Bíróság az RF-et kötelezi a saját költségein felül az Európai Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.**

Aláírások